

Οικογένεια Ζαΐμη

Τον 16^ο αιώνα, ζούσε στην περιοχή Καλαβρύτων μια ηγετική οικογένεια το όνομα της οποίας δεν έχει διασωθεί. Σε μια εκστρατεία των Οθωμανών στην Αίγυπτο, οι Τούρκοι επιστράτευσαν Έλληνες της περιοχής αυτής, όπως άλλωστε συνηθιζόταν τότε, και τους έστειλαν στον πόλεμο, με αρχηγό τον εκπρόσωπο αυτής της οικογένειας. Στις μάχες της Αιγύπτου το εκστρατευτικό αυτό σώμα ανδραγάθησε. Για να ανταμείψει ο Σουλτάνος τον αρχηγό αυτού του σώματος (που στα τουρκικά είναι ζαημ) του παραχώρησε ένα τιμάριο, στα τουρκικά ζαημι. Έτσι, ο αρχηγός αυτός ονομάστηκε Ζαΐμης που εξελίχθηκε σε Ζαΐμη.

Η οικογένεια συμμετείχε στα Ορλωφικά (1769-1770) δυναμικά. Όταν μάλιστα η Ρωσία και η Τουρκία συμφώνησαν να σταματήσουν τις εχθροπραξίες και η Μ.Αικατερίνη, εγκατέλειψε στην μοίρα του ένα Σύνταγμα που είχε στείλει στην Πελοπόννησο υπό τον συνταγματάρχη Ορλώφ η οικογένεια Ζαΐμη τους περιέθαλψε όλους σε ένα κτήμα της στην Ηλεία, μέχρις ότου η Ρωσία να στείλει ένα πλοίο να τους παραλάβει. Για την ενέργειά τους αυτή, οι Τούρκοι σκότωσαν τον Κωνσταντίνο και τον Ανδρέα Ζαΐμη. Ο Παναγιώτης Ζαΐμης κατάφερε να διαφύγει και μαζί με τον γιο του Ασημάκη (τον οποίο έστειλε στο πανεπιστήμιο της Πίζας για να σπουδάσει) κατέφυγε στην Ρωσία όπου η Μ. Αικατερίνη, σε αναγνώριση των υπηρεσιών που η οικογένειά του είχε προσφέρει στην Ρωσία συντηρώντας το ρωσικό εκστρατευτικό σώμα, τον έκανε ταγματάρχη του ρωσικού στρατού και του χάρισε και ένα εμπορικό πλοίο.

Το 1803, ο Σουλτάνος έδωσε χάρη στους επαναστάτες του 1769, και τους επέστρεψε τις περιουσίες τους. Ο Παναγιώτης Ζαΐμης μαζί με τον γιο του πήραν τον δρόμο της επιστροφής. Ο Παναγιώτης όμως που ήταν ηλικιωμένος πέθανε στον δρόμο, και έτσι στα Καλαβρυτα επέστρεψε μόνο ο Ασημάκης, ο οποίος ανέλαβε αμέσως τα καθήκοντά του. Το 1816 ο Ασημάκης Ζαΐμης έγινε μέλος της Φιλικής Εταιρείας, και μάλιστα μαζί με τους Π.Π. Γερμανό, τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη και τον Κολοκοτρώνη, ήσαν οι αρχηγοί της Εταιρείας για την Πελοπόννησο. Στις αρχές Μαρτίου του 1821 έδωσε εντολή σε πρωτοπαλικάρά του να στήσουν ενέδρα σε τουρκική χρηματαποστολή στην χελονοσπηλία (η οποία αν και απέτυχε έδωσε το σήμα ότι κάτι επέκειτο). Στον ίδιο χρόνο έγινε πρόεδρος της γερουσίας, ενώ το 1822 σε ηλικία 84 ετών έλαβε μέρος στην μάχη της Ακράτας. Ο Ασημάκης Ζαΐμης πέθανε το 1826.

Ο γιος του Ασημάκη, Ανδρέας, είναι ο γνωστός Ζαΐμης της επανάστασης. Ηγήθηκε πολλών πολυαριθμών ομάδων Καλαβρυτινών μαχητών και μάλιστα λέγεται ότι σε όλες τις μάχες οδηγούσε τα σώματα από μπροστά βάζοντας μονίμως την ζωή του σε κίνδυνο. Αντιπροσώπευσε τα Καλαβρυτα σε όλες τις εθνοσυνελεύσεις, ενώ στον 2^ο εμφύλιο, συνταχθείς με τους Πελοποννήσιους στρατηγούς, υπέστη έντονη δίωξη από την τότε Κυβέρνηση. Ο Καραϊσκάκης μάλιστα έκαψε το σπίτι του στην Κερπινή και τον περιέλασε, περιφερόμενος στην πόλη των Καλαβρύτων έχοντας για παντιέρα την βράκα της γυναίκας του. Παρ' όλα αυτά, ο Ζαΐμης, όταν το 1826 ήταν πρόεδρος του εκτελεστικού δηλαδή πρωθυπουργός, χάριν της πατρίδας, διόρισε τον Καραϊσκάκη, ως ικανότερο, αρχιστράτηγο της Ρούμελης. Κατά την βασιλεία του Όθωνα ανετέθησαν στον Ζαΐμη πολλές κυβερνητικές θέσεις υψηλής ευθύνης. Ο Ανδρέας Ζαΐμης πέθανε σχετικά νέος το 1840 αφήνοντας την οικογένειά του άπορη, παρ' όλον ότι κατά την τουρκοκρατία, η οικογένειά του ήταν από τις πλουσιότερες της Ελλάδας.

Και οι επόμενες γενιές της οικογενείας υπηρέτησαν την πατρίδα. Ο γιος του Ανδρέα Θρασύβουλος, υπήρξε επανειλημμένως υπουργός και δυο φορές πρωθυπουργός. Μαζί με τον Κανάρη εκπροσώπησαν την Ελλάδα στην τελετή ανακοίνωσης της επιλογής του Γεωργίου του Α' ως βασιλέως των Ελλήνων ενώ το 1864 παρέλαβε για λογαριασμό της Ελλάδος τα Επτάνησα που παραχωρήθηκαν τότε από την Αγγλία. Ο γιος του Θρασύβουλου, Αλέξανδρος, βουλευτής Καλαβρύτων υπήρξε ο πιο νέος πρόεδρος της βουλής, αλλά εγκατέλειψε την πολιτική και την ανέθεσε στον αδελφό του Παναγιώτη, για να αναλάβει την διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας. Από την θέση αυτή έγινε 12 φορές υπηρεσιακός πρωθυπουργός, διότι εθεωρείτο ο καταλληλότερος να αντιμετωπίσει τις πάμπολλες κρίσεις που αντιμετώπισε τότε η Ελλάδα, είχε δε πάντοτε την εμπιστοσύνη της βουλής άσχετα από το κόμμα που είχε την πλειοψηφία. Πέραν αυτού, ο Αλέξανδρος Ζαΐμης επελέγη από τις μεγάλες δυνάμεις ως ύπατος αρμοστής Κρήτης όπου παρέμεινε μέχρι την ένωσή της με την Ελλάδα, έγινε πρόεδρος της Γερουσίας, και Πρόεδρος της Δημοκρατίας όπου υπηρέτησε μέχρι το 1936 οπότε επέστρεψε η βασιλεία. Πέθανε το 1936. Μετά τον πόλεμο, την πολιτική εκπροσώπηση των Καλαβρύτων ανέλαβε ο Φωκίων Ζαΐμης, ανιψιός του Αλεξάνδρου ο οποίος υπήρξε επανειλημμένα Υπουργός, μετά δε την μεταπολίτευση την ιστορία συνέχισε ο γιος του Φωκίωνα, Ανδρέας ο οποίος υπηρέτησε σαν υφυπουργός σε κυβερνήσεις της Ν.Δ.

Ακολουθούν εικόνες από κειμήλια της οικογένειας.

Πρωτ. 38
1911
Λεξ. 1.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Κερκίρα
Τῇ κα' Μαΐου
α.ω. 1911.

Πρὸς τὸν κυρίον Παναγιώτην Θρασυβούλου Α' Ζαΐμη
ἀξιωματικὸν τοῦ Μηχανικοῦ

Τῇ κα' Μαΐου τοῦ α.ω.δ' α.ε. συνηρώθησαν αἱ νῆσοι τοῦ Ἰονίου
πελάγους μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς
ὑπογραφῆς πρωτοκόλλου ἤμην καὶ γὼ κεκλημένος μετὰ τῶν ἀρχῶν τῆς
Ἰονίου Πολιτείας· Μόλις δὲ ὑπεγράφη τὸ πρωτοκόλλον, ὑπὸ μὲν τοῦ
Στόρξ ὡς Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ καὶ Ἐπιτρόπου τῆς Προστα-
τιδος Ἀνάσσης τῆς Ἀγγλίας Βικτωρίας Παρὰ δὲ Σον τοῦ
δὲ ἀμνηστῶν πρεσβ. ἀρχιεπισκόπου ἀνεπρόσωπου τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλ-
λῶν Γεωργίου παρὰ λαοφ. β.α. τον του, ἔλαβον ἀμέσως ἐννοίαν πα-
των τὰ δύο Κοιν. δὲ α. δι. ὡν ὑπεγράψαν· καὶ ἐκτοτε τὰ διατρεθ.

Παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὸ ἐν τούτων

Πολλὰ μὲν ἡ οἰκογενεὶα ὑμῶν κέκτηται ἐπίσημα κειμήλια μαρ-
τυροῦντα τὴν συμμετοχὴν αὐτῆς ἐν ταῖς μεγάλας ἐργα τοῦ ἱεροῦ ἀγώνος·
ἀλλὰ τὸ κονδυλίον τοῦτο εἶναι ἄλλου εἶδους, οἷχί μικρᾶς σημασίας.

Μετὰ παρέλευσιν ἑξακοσίων ἐξήκοντα ἐτῶν ὑπὸ ἀλλογενεῶς Διοικητῆς καὶ
Προστατῆς, Θρασυβούλος ὁ Ζαΐμης ἐγένετο πρῶτος Ἑλλήν Κυβερνητὴς
τῶν νήσων τοῦ Ἰονίου.

Διὰ τὴν ὕμιν τε καὶ ὅλησιν τῇ ὑμετέρᾳ οἰκογενείᾳ
Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

Εὐστάθιος

Μελανοδοχείο τελετής ενώσεως Επτανήσων με Ελλάδα.

